

POMOHL MI ERBEN

Pondělí, 27. února 2017

Jaro již pootevřelo dveře. Horní louku opět pokryl nový sníh. Je to fakt na palici.. Koukám z okna. Z komína chalupy stouká. V krbu praská oheň. Chalupu prostupuje teploučká a vonavá deťva. Sedím v křesle, usrkávám zlatavý mok. Ložnice u chalupy se medovina povedla. Nemá to chybu. V hlavě se mi honí myšlenky jako vítr v komíně. Ne, není to meluzína, ale jen vítr. Je mi dobře na těle i na duši a vzpomínám...

Někdy koncem sedmdesátých let k nám, ke kolegovi z Klubu amatérských výtvarníků a ke mně, přijel na návštěvu náš společný přítel Alexander ze sovětského Ruska. Talentovanej malíř, bezva chlap. Moc se mu u nás líbilo. Líbilo se mu, že se v celku můžeme malovat, co chceme. Dokonce, že si můžeme své obrazy vystavovat i když pod hlavičkou Klubu amatérských výtvarníků. Oni musí malovat pouze na zakázku Leniny v nadřivotních velikostech. Lítají po větech mořských a nemořských větvích, kolchozech a sovchozech celého Sazru. Jeho návštěva by byla v pohodě, kdyby si neumanul, že jeho nesplněným snem je navštívit mistra Jana Zrzavého. Navštívit svého idola. Snažili jsme mu to rozmluvit. Mistr v té době už žádné návštěvy nepřijímá. Tahali jsme ho po větech mořských galeriích, obrazárnách. Courali po kraji a malovali úžasné Středověké. Stále doufaje, že se utáhá a dá pokoj. Ale znáte ruskou duši, co si záměrou, to musí dostat. Ve snaze našeho ruského kamaráda zabavit a přivést na jiné myšlenky, jsme se přesunuli na návštěvu chalupy. Byl to skvělý nápad, ale pouze na pár dní. Potom Sava opět zazpíval písničku na její oheň. Prý kdyžbychom byli opravdu kamarádi, tak mu pomůžeme jeho sen uskutečnit, když se mu dostalo té cti, že může malovat v Ezechách. Jeho argument jsme uznali a mozkové závity se točily na plné obrátky. Ani po dvou lahvinkách dobrého červeného jsme ale na přeměněné nepřijeli. Ovšem, jak se praví "ráno moudřejší a večera" a mne osvětila múza. Václav se Sava na mne zírali a nevěděli, která bije. Dostal jsem nápad. Z přední pracovny jsem přinesl básně K. J. Erbena "Kytice" - ilustrované mistrem Zrzavým. Stále nechápali, a tak jsem vysvětlil. Básně ti daruji a požádám pana Zrzavého o podpis do knihy básní, které si moc cením. Cení si básníka, tak i ilustraci svého idola. Blik a oběma to došlo. Ráno jsme opustili horskou chalupu a hurá do Prahy. Nebudu to natahovat. Sava uspěl. Jan Zrzavý nás všechny pozval nahoru do ateliéru. Rusáček si s mistrem rozuměl a dost dlouho spolu vedli řeč. A nám dovolil fotografovat. Jeho i ateliér. Sava dostal od mistra jako dárek malý obrázek a podepsaného Erbena s přáním svobodné tvorby i v Rusku. Mne na návštěvu Alexeje zůstala hezká vzpomínka a na Jana Zrzavého pár fotografií. A z fotografií vznikl obraz Jana Zrzavého. Snad to nedopadlo nejhorší. Posuňte sami.

-doktor-